RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 523/77

af 14. marts 1977

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for ananaskonserves, ikke i skiver, halve skiver eller spiraler, med oprindelse i udviklingslande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved den fælles hensigtserklæring om udvikling af handelsforbindelser med Sri Lanka, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore (2) har Fællesskabet erklæret sig rede til at søge egnede løsninger på de problemer, der måtte opstå på det handelsmæssige område for de nævnte lande;

for flere asiatiske lande inden for Commonwealth og særlig for Malaysia, er ananaskonserves en vigtig eksportvare, for hvilken handelsudvekslingerne risikerer at blive påvirkede som følge af udvidelsen af Fællesskabet; ordningen med generaliserede præferencer kan udgøre en løsning på problemer af denne art, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at lade visse former for ananaskonserves være omfattet af ordningen med generaliserede præferencer;

Det europæiske økonomiske Fællesskab har i UNCTAD tilbudt at indrømme toldpræferencer for visse forarbejdede landbrugsvarer, der henhører under kapitel 1—24 i den fælles toldtarif og har oprindelse i udviklingslande; den præferencebehandling, som dette tilbud indebærer, består dels — for visse varer, der er omfattet af den i forordning (EØF) nr. 1059/69 fastlagte handelsordning — af en nedsættelse af det faste element, der pålignes disse varer i medfør af den nævnte forordning, og dels — for varer, der omfattes af enhedstold — af en nedsættelse af denne told; præferentielle indførsler af de pågældende varer kan ske uden mængdemæssige begrænsninger; der bør dog, på grund af på den ene side følsomheden for frugt- og grønsagskonservessektoren i almindelighed og på den anden side nødvendigheden af at sikre AVS-staternes interesser på dette område, fastsættes en særlig ordning for ananaskonserves, som består i nedsættelse af den told, der anvendes på denne vare, inden for rammerne af et fællesskabskontingent;

det omhandlede tilbud indeholder en klausul, som fastslår, at Fællesskabet har fremsat det ud fra den antagelse, at alle de vigtigste industrialiserede lande, som er medlemmer af OECD, deltager i indrømmelsen af præferencer og gør sig tilsvarende bestræbelser i så henseende; desuden fremgår det særligt af de konklusioner, der er truffet inden for UNCTAD, at dette tilbud samtidig med at det er af midlertig karakter, ikke udgør en bindende forpligtelse, og især at det senere helt eller delvis kan trækkes tilbage; denne mulighed kan blandt andet anvendes for at afhjælpe ugunstige situationer, som kunne opstå i AVS-staterne som følge af iværksættelsen af den generelle præferenceordning;

toldpræferencerne er blevet anvendt siden andet halvår af 1971, og der findes anledning til fortsat at anvende dem i året 1977;

således bør Fællesskabet for 1977 åbne et fællesskabstoldkontingent for de omhandlede varer med oprindelse i de i bilaget nævnte lande og territorier dels inden for 45 000 tons og til en told på 12% forhøjet med afgift på sukkeret i tilfælde, hvor sukkerindholdet overstiger 17% i vægt for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II a) 5 aa), og 19% i vægt for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II b) 5 aa);

(1) EFT nr. C 30 af 7. 2. 1977, s. 25.
(2) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 195.

i henhold til protokol nr. 23, som er bilagt tiltrædelsesakten (1), anvendes den generelle toldpræferenceordning i sin helhed i de nye medlemsstater fra den 1. januar 1974;

imidlertid vil denne ordning føre til, at der i 1977 i de nye medlemsstater for visse af de omhandlede varers vedkommende skulle anvendes toldsatser, der er højere end eller næsten lig med dem, som almindeligvis vil blive anvendt af de nye medlemsstater over for tredjelande på grundlag af bestemmelserne i førnævnte akt; en sådan situation ville hverken være i overensstemmelse med den generelle præferenceordnings ånd eller bogstav; med henblik på også for disse varers vedkommende at opretholde en tilsvarende præferencemargen, bør det sikres, at de belægges med en lavere told efter retningslinjer, der er inspireret af det princip, at der i de nye medlemsstater skal opretholdes en præference, svarende til den, der består mellem satserne i den fælles toldtarif og de i artikel 1 anførte satser; med henblik på i overensstemmelse med præferenceordningens målsætning at yde de udviklingslande, der er omfattet af denne, den bedst mulige behandling, bør de i ovennævnte artikel 1 anførte toldsatser også anvendes i alle tilfælde, hvor det viser sig, at de toldsatser, der fremkommer ved ovennævnte beregningsmåde, er højere;

dette toldkontingent bør forbeholdes for varer med oprindelse i de omhandlede lande og territorier; begrebet »varer med oprindelse i« fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet »varers oprindelse« (2);

der bør sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til det nævnte kontingent og anvendelse uden afbrydelse af de for disse fastsatte satser for alle indførsler af de pågældende varer til alle medlemsstater, indtil disse kontingenter er opbrugt; en ordning for udnyttelse af disse fællesskabstoldkontingenter på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingenternes fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; med henblik herpå og inden for denne udnyttelsesordning kan de faktiske afskrivninger på kontingenterne ikke ske for andre varer end dem, der er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne til de forskellige medlemsstater af de pågældende varer bør kontingentmængderne deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til senere at dække behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota; den således tilvejebragte reserve bidrager desuden til at undgå en neutralisering af kontingentmængder til skade for de pågældende udviklingslande og er i overensstemmelse med de nævnte formål, som er at forbedre ordningen med generaliserede præferencer; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabskontingentet på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på 80% af kontingentmængden;

på grundlag af de foreliggende statistiske data, som kun dækker en forholdsvis kort periode, og som bør afvejes under hensyntagen til de prognoser, der kan foretages for kontingentperioden, kan den procentvise fordeling af den første del fastlægges således:

Benelux	4,9%
Danmark	1,9%
Tyskland	20,5%
Frankrig	0,5%
Irland	1,0%
Italien	2,0%
Det forenede Kongerige	69,2%;

medlemsstaternes første kvoter af de pågældende varer kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en tillægskvota på reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, så ofte som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; dog synes det hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at begrænse udøvelsen af deres samlede forpligtelser til træk på reserven til et niveau på højst 40% af deres første kvote; denne form for forvaltning kræver er snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdernes udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal

(1) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.
(2) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storthertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteret af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes at et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1977 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 45 000 tons for indførsel af ananaskonserves, ikke i skiver, halve skiver og spiraler, henhørende under følgende positioner i den fælles toldtarif: ex 20.06 B II a) 5, ex 20.06 B II b) 5, ex 20.06 B II c) 1 dd) og ex 20.06 B II c) 2 bb). Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satsen til 12% med en afgift på sukkeret i de ananasprodukter, der har er sukkerindhold på over 17 vægtprocent for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II a) 5 aa), og på over 19 vægtprocent for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II b) 5 aa).

Ved indførsel til Danmark, Irland og Det forenede Kongerige skal der for ovennævnte varers vedkommende anvendes de toldsatser, der fremkommer ved — med en koefficient, der er lig med præferencemargenen mellem den i første afsnit anførte toldsats på 12% og dem, der skal anvendes, efter den fælles toldtarif — at multiplicere de toldsatser, der opnås ved at reducere forskellen mellem på den ene side den laveste toldsats, der anvendtes den 1. januar 1972 over for de i bilaget nævnte udviklingslande, og på den anden side den fælles toldtarif, med 80%.

Dog skal den i stk. 1 anførte toldsats på 12% anvendes, når de toldsatser, der fremkommer ved ovennævnte beregning, er de højeste.

2. Dette toldkontingent er forbeholdt varer med oprindelse i de lande og territorier, som er opregnet i bilaget. Dog kan indførsler, som allerede er fritaget for toldafgifter ifølge en anden toldpræferenceordning indrømmet af Fællesskabet, ikke afskrives på disse toldkontingenter.

Med henblik på denne forordnings anvendelse fastlægges begrebet »varer med oprindelsesstatus« efter fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 802/68.

Artikel 2

1. En første del på 36 000 tons fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende til 31. december 1977, udgør for medlemsstaterne følgende mængder:

Tyskland	7 380 tons
Benelux	1 764 tons
Frankrig	180 tons
Italien	720 tons
Danmark	684 tons
Irland	360 tons
Det forenede Kongerige	24 912 tons.

2. Den anden del på 9 000 tons udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90% eller derover af sin oprindelige kvota, som fastsat i artikel 2, stk. 1, — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til den tilsvarende reserve, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat i det omfang, reservemængden tillader det, straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10% af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90% eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat under de i stk. 1 nævnte betingelser en tredje kvota på 5% af den første kvota, eventuelt afrundet til højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90% eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat under de samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække lavere kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse risikerer ikke at blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

5. Enhver medlemsstat kan, idet den giver Kommissionen meddelelse herom, begrænse den samlede mængde af sine tillægskvoter til 40% af sin oprindelige kvote.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil 31. december 1977.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbagefører senest den 1. oktober 1977 den uudnyttede del af den oprindelige kvota, som den 15. september 1977 overstiger 20% af den oprindelige mængde, til reserven. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at denne risikerer ikke at blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1977 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. september 1977, og som er afskrevet på fællesskabskontingenterne, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til den tilsvarende reserve.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Den underretter senest den 15. oktober 1977 medlemsstaterne om størrelsen af hver af reserverne efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den overvåger, at det træk, med hvilket en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger, for at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabstoldkontingenterne.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne garanterer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til den kvota, som er tildelt dem.

2. Den faktiske udnyttelsesgrad af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, som er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning — efter de pågældende varers toldværdi — og vedlagt et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.

3. En vare kan kun omfattes af toldkontingentet, hvis det i stk. 2 nævnte oprindelsescertifikat forevises inden datoen for genindførelse af opkrævning af told.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter månedligt Kommissionen om de indførsler af den pågældende vare, som faktisk er afskrevet på deres kvoter både i værdi udtrykt i regningsenheder og i mængde udtrykt i tons.

Artikel 9

Hvis Fællesskabet konstaterer, at de varer, der er omfattet af den i artikel 1 omhandlede ordning, importeres i Fællesskabet i sådanne mængder eller til sådanne priser, at de skader eller truer med alvorligt at skade Fællesskabets producenter af tilsvarende varer eller direkte konkurrerende varer eller som skaber en ugunstig situation i AVS-staterne, kan opkrævning af told i Fællesskabet genindføres helt eller delvist for de pågældende varer over for de lande eller områder, som er årsag til denne skade. Sådanne foranstaltninger kan ligeledes træffes i tilfælde af alvorlig skade eller trussel om alvorlig skade, som er begrænset til en enkelt region i Fællesskabet.

Artikel 10

1. For at sikre anvendelsen af artikel 9 kan Kommissionen ved forordning beslutte at genindføre opkrævning af normal told i nærmere angivet tidsrum.

2. I tilfælde af at Kommissionen er blevet anmodet af en medlemsstat om at gribe ind, skal den udtale sig inden for en frist af højst ti arbejdsdage regnet fra anmodningens modtagelse og underrette medlemsstaterne om de trufne foranstaltninger.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet inden for en frist af ti arbejdsdage efter dagen for dens meddelelse. Sagens forelæggelse for Rådet har ikke opsættende virkning. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 11

Artikel 9 og 10 berører ikke anvendelsen af beskyttelsesklausuler, som er fastsat i medfør af den fælles landbrugspolitik i henhold til traktatens artikel 43, eller i medfør af den fælles handelspolitik i henhold til traktatens artikel 113.

Artikel 12

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 13

1. Rådets forordning (EØF) nr. 3028/76 af 13. december 1976 om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for ananaskonserves, ikke i skiver, halve skiver eller spiraler, med oprindelse i udviklingslande [1] ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. marts 1977.

På Rådets vegne

J. SILKIN

Formand

[1] EFT nr. L 349 af 20. 12. 1976, s. 151.

BILAG

Liste over udviklingslande og -territorier, der er omfattet af generelle toldpræferencer

I. SELVSTÆNDIGE LANDE

Afghanistan
Algeriet
Angola
Argentina
Bahamas
Bahrein
Bangladesh
Barbados
Benin
Bhutan
Bolivia
Botswana
Brasilien
Burma
Burundi
Cameroun
Chile
Colombia
Comorerne
Folkerepublikken Congo
Costa Rica
Cuba
Cypern
Den arabiske republik Ægypten
Den arabiske republik Yemen
Den centralafrikanske Republik
Den demokratiske folkerepublik Yemen
Den dominikanske Republik
Elfenbenskysten
Føderationen af arabiske Emirater:
- Abu Dhabi
- Dubai
- Ras-al-Khaimah
- Fujairah
- Ajman
- Sharjah
- Umn al Quaiwan

Ecuador
El Salvador
Etiopien
Fiji
Gabon
Gambia
Ghana
Grenada
Guatemala
Guinea
Guinea-Bissau
Guyana
Haiti
Honduras
Indien
Indonesien
Irak
Iran
Jamaica
Jordan
Jugoslavien
Kapverdiske øer
Kenya
Khmeriske Republik (Cambodia)
Kuwait
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libyen
Madagaskar
Malawi
Malaysia
Maldiverne
Mali
Marokko
Mauretanien
Mauritius
Mexico
Mozambique
Nauru
Nepal
Nicaragua
Niger
Nigeria
Oman
Pakistan
Panama
Papua Ny-Guinea
Paraguay
Peru
Philippinerne
Principe og São Tomé
Qatar
Rumænien
Rwanda
Saudi Arabien
Senegal
Seychellerne
Sierra Leone
Singapore
Somalia
Sri Lanka
Sudan
Surinam
Swaziland
Sydkorea
Syrien
Tanzania
Tchad
Thailand
Togo
Tonga
Trinidad og Tobago
Tunesien
Uganda
Uruguay
Venezuela
Vestsamoa
Vietnam
Zaïre
Zambia
Ækvatorial Guinea
Øvre Volta

II. LANDE OG TERRITORIER

der hører under, administreres af eller hvis udenrigsforhold helt eller delvis varetåges af medlemsstater af Fællesskabet eller tredjelande

Afar og Issa (Territoriet)
Australsk Antarktis Territorium
Belize
Bermuda
Britisk Antarktis Territorium
Britiske territorier i Det indiske Ocean (Aldabra, Farquhar, Tchagosøerne, Desrochesøerne)
Britisk Oceanien [1]
Brunei
Caymanøerne med tilliggende øer
Cocosøerne (Keeling)
Cornøerne og Swanøerne
Falklandsøerne med tilliggende områder
Fransk Polynesien
Gibraltar
Heardøen og McDonaldøerne
Hongkong
Jomfruøerne (hørende under De forenede Stater) (øerne St. Croix, St. Thomas, St. John etc.)
Juleøen
Leewardøerne [2]
Macao
Mayotte
Nederlandske Antiller
Nordfolkøen
Ny Kaledonien og tilhørende områder
Portugisisk Timor
St. Helena (herunder Ascension, Diego Alvarez eller Gough, Tristan da Cunha)
Spanske territorier i Afrika
Stillehavsøer administreret af De forenede Stater eller under disses formynderskab [3]
Sydpolarlandene og Antarktis (fransk)
Territorier under New-Zealand (Cookøerne, Niueøen, Tokelaøerne, øen Ross)
Turks- og Ciacosøerne
Windwardøerne [4]
Øerne Wallis og Futuna

Bemærkning: Der kan senere blive tale om ændring af ovenstående lister på grund af forandringer i landes eller territoriers internationale status.

---

[1] Gilbertøerne, Tuvalu, Salomonøerne, Kondominiet Ny-Hebriderne og Pitcairn.
[2] Antigua, Montserrat, St. Christopher og Nevis, Anguilla, britiske Jomfruøer.
[3] De stillehavsøer, der administreres af De forenede Stater, omfatter: Guam, amerikansk Samoa (herunder Swains), Midwayøerne, øerne Johnston og Sand, øen Wake; øerne under formynderskab: Carolinerne, Marianneøerne og Marshalløerne.
[4] Dominica, St. Lucia, St. Vincent.